

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Præstantia Gratiæ Dei & Felicitate Hominis eâ donati Considerationes XXXVII.

Lamparter, Heinrich

Monachii, 1657

XXIV. Gratiâ Dei præditis aßistere multos Angelos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46645)

CONSIDERATIO XXIV.

*Gratiâ Dei præditis assistere
multos Angelos.*

I. **I**mmittet Angelus Domini in circuitu timentium eum. Ps. 33. In Hebræo est, *Castrametatur Angelus Domini.* Cùm tanta sit Angelorum potentia, vt vnus eorum suppleat vicem exercitus, vt expertus est Sennacherib; sic tamen amant præditos Gratiâ, vt quasi positis castris eos circumdant, maximè si videant constituere in periculo. Tales exercitus Patriarcha Iacob, è Mesopotamia rediens, obuios habuit; vnde & locum illum *Castra Dei* vocauit, *Gen. 32.* Tales & Elisæus 4. *Reg. 6.* ministro suo, Syri exercitus metu perculso, monstrauit. Ita Ioannes vidit Michaële, & Angelos eius oraliari cum dracone pro muliere amictâ Sole: quæ figura est animæ, vestitæ Gratiâ Dei. Sic & Abbati Moyse, quondam in graui tentatione posito, Isidorus Abbas innume-

innumerabilem multitudinem Ange-
 lorum. ad auxiliandum ei missorum,
 ostendit. *Vit. Pat. l. 6.* Hoc innuit spon-
 sus, cum de anima dicit *Cant. 7.* *Quid*
videbis in Sulamite. nisi choros castrorum?
 quia, teste S. Bernardo *serm. 39. in Cant.*
nunquam est sine Angelorum custodia, qui
eam amulantur Dei amulatione, solliciti
suo viro seruare, & virginem castam ex-
hibere Christo. Ergo Angelicus fulta mini-
sterijs, & superno stipata agmine incedit.
 Nec frustra dicitur *Psal. 90.* *Angelis suis*
Deus mandauit de te, non, vni tantum
Angelo suo. Quia vnum Angelum cu-
stodem habent etiam mali: imò & bru-
ta, virgula, teste Origine in Num. h. 14.
& Ierem. h. 8. Sed stipari à multis, est sin-
 gulare priuilegium Gratia; vt Diony-
 sius Carthus. eo loco notauit. *Nunquam*
enim solus est iustus: sed ne vnus quidem
aut duorum, vel trium Angelorum societa-
te subnixus est; sed exercitus ei Virtutum
coelestium praesto est. ait Origenes in *Psal.*
30. h. 4. vbi multis è S. Scriptura id pro-
 bat. Nec desunt graues Authores, qui
 cum

cum vincenti Christus promittit *Stellam matutinam*, *Apoc. 2.* existiment intelligendum esse aliquem è superioribus Angelis; qualem constat S. Franciscæ Romanæ, aliisque tributum fuisse. Certè secundum Apostolum *Hebr. 1.* *Omnes sunt administratorij spiritus, in ministerium missi propter eos, qui hereditatem capient salutis. Omnes*, inquit, nec summis exceptis. Hinc etiam ille, qui Domino offerebat orationem Tobiaë, fuit Raphaël, vnus è septem, qui adstant ante Dominum, *Tob. 12.* O incomparabilis dignitas animæ Deo gratæ, quæ tam numerosa, tamque præcellenti stipatur custodia! quis non aueretur peccatum, quod tanto ac tali comitatu nos priuat: imò è contrario, circumdat teterrimis bestijs, & agminibus malorum spirituum?

II. *Omnes sunt administratorij spiritus. Hebr. 1.* Quæras, quid sibi velint tot Angelorum excubiæ, cum vnusquisque sit instar totius exercitus; & quid sibi velit vnus hominis ita ambitiosa custodia.

K

stodia.

stodia. Sed eius rei multæ sunt causæ. Nam 1. necessitas aliquando postulat, ut multi Angeli veniant in auxilium hominis; quia magna sæpe multitudo dæmonum venit in eius exitium: sicut Abbati Moyse ostensum est. Sanè cum integræ legiones dæmonum sæpe vnus hominis corpori insideant, mirum non est, si multi quoque ad iustum è Gratia deturbandum accedant. Nec dubium, quin magni sæpe inter Angelos pro eius conseruatione conflictus fiant, licet hoc ipse minimè sciat. 2. Valde præstantia & magni in celo momenti, sunt opera, quæ faciunt iusti. Hæc vt rectè fiant, atque vt Deo dignum est, valde student Angeli. Cum itaque orant homines, cum Sacris operantur, aut aliud quidpiam præstant obsequij diuini, assistunt, & allaborant, vt sanctiùs fiat, arcant hostes, adiungunt suas actiones & laudes; quibus nostras commendant, ornantque; vel defectus compensant, emendant: si quid accuratè fecerimus, gratulantur, & eius se socios ac
parti-

CONSIDERATIO XXIV. 195

participes faciunt. Ita sæpe visi sunt altare sacrificantibus: ita iungi canentibus laudes Divinas, & simul psallere: ita notare labores, numerare passus, Dei Gratiâ factos. 3. Quia nouerunt, quantum Deus delectetur incrementis iustorum, quantumque hæc ipsis afferant boni, Angeli certatim laborant eos prouehere. Hinc est, quod sponsæ promittunt, *Cant. 1. Muranulas aureas faciemus tibi, vermiculatas argento.* 1. parabimus tibi multa opera charitatis, & aliarum virtutum, vt explicat Psellus apud Theodoretum. 4. Cùm peculiari modo, & iucundissimè Deus inhabitee animam iusti, quid mirum, si summi infimique Angeli magno numero simul assistant? Etenim si, vt Leontius Abbas vidit, Angelus altari consecrato semper assistit, & eidem dixit, *Ex quo sanctificatum est hoc altare, ego iugiter illi astare iussus sum;* nempe quòd aliquando tempore sacrificij, sit in eo corpus Domini: quid mirum, si ex quo sanctificata est anima, iugiter astent ei, cùm

K 2

iugiter

iugiter maneat in ea Spiritus Sanctus, in quem desiderant Angeli prospicere? 1. Pet. 1. 5. Quin etiam tanta pulchritudo est Gratia, vt omnes res à Deo creatas præcellat, Magis ergo delectantur Angeli eius aspectu, quam totius mundi, & suæ ipsorum naturæ longè pulcherrimæ. Nec mirum est, si in amœnissimum pratum innumeræ conuolent apes. 6. Denique mouet eos exemplum Domini sui. Audi, quid dicat Origenes in *Ezech. hom. 1. Obsequuntur salutis tuae Angeli: concessi sunt in ministerium Filij Dei, & dicunt inter se; si ille descendit, & descendit in corpus; si mortali indutus est carne, & sustinuit crucem, & pro hominibus mortuus est; quid nos quiescimus? quid parcimus nobis? Eia omnes Angeli descendamus è calo. Ideo & multitudo militia celestis erat, laudantium, & glorificantium Deum, quando natus est Christus. Omnia Angelis plena sunt.*

III. Dabo vobis pastores iuxta cor meum. *Ierem. 3.* Finge animo ouiculam, quam rex ita diligat, vt eius pascendæ

&

CONSIDERATIO XXIV. 197

& custodiendæ curam det præcipuis regni sui proceribus, imò & filijs regijs; qui tueantur eam à lupis, agant ad lectissima pascua, fessam portent manibus, sollicitè omnes eius gressus obseruent, ac referant regi, quot passus quotidie fecerit, vbi pauerit & cubuerit in meridie, an ruminauerit; quàm niteat lana, quantum creuerit, quid gratiosi in illa notârint, & alia denique omnia, quæ ad ipsam pertinent. Quam felicem tu putabis hanc pecudem? quàm pretiosam? Nec si vellus aureum habeat, ambra & balsamo sudet, adamantes & vniones emittat, videbitur talem curam mereri, vt principes & filij regis illi assistant, pro illa decertent cum vrsis & lupis, tantum denique ad omnes eius gressus & balatus attendant. Anima hominis longè debilior ac simplicior oue, inter sæuissimos lupos, per optima pascua ducitur, nobilissimis pastoribus è cælo adiunctis, qui longè diligentissimè illam custodiant, ac ferant in manibus, Origenes *hom. II. in Num.* compa-

rat Angelos agricolis, vbi de primitijs
 agit, quas ait Deo offerri per Angelos
 ex agris huius mundi. *Agri autem An-*
gelorum, inquit, *corda nostra sunt: vnus-*
quisque ergo eorum ex agro, quem colit, of-
fert primitias Deo. O felices agri! ô for-
 tunatæ oues, quas colunt & pascunt
 Angelicæ mentes, illa signacula Dei, &
 prima exemplaria post Deū, quæ totam
 pulchritudinis boniformis Deiformi-
 tatis accipiūt; illi purissimi Spiritus, qui
 toto semper conatu feruntur in supre-
 mum bonum, ac semper vident faciem
 Patris; illi pleni virtute & sanctitate;
 illi sic defixi in bono, vt ab eo dimoue-
 ri non possint; illæ nobilissimæ & im-
 mortales naturæ, plenæ potentia, sa-
 pientia & bonitate. Quid est, quod
 tantum nobis fauorem conciliat, vt
 suos Spiritus Deus Angelos faciat, &
 Ignes illos vrentes iubeat nobis mini-
 strare? vt vnus peregrini, in platea ia-
 centis, animam exituram è corpore
 præstolentur ipse Magnus Michaël, &
 Admirabilis Gabriel; eadēque cun-
 ctante

stante exire, submittantur innumeri
 cælestes Chorauli, qui dulcibus modu-
 lis delinitam eliciant, vt exeat absque
 molestia? *Vit. Pat. l. 6. lib. 3. n. 13.* Quid
 oro facit hæc omnia? Gratia, Gratia.
 O diuina Gratia! ô homo agnosce,
 quantum boni habeas per Gratiam, &
 præcipe tuæ menti cum S. Macario:
*Vide, ne descendas de cælis. Habes Ange-
 los, Archangelos, omnes supernas Potesta-
 tes, Cherubim & Seraphim; Deum omnium
 horum effectorem. Illic versare, ne sub cæ-
 los descenderis; ne incideris in mundanas
 cogitationes. Pallad. in Lausiac. c. 20.* Dic
 cum S. Sophronio; O vos omnes superni
 Regis administri, qui Creatoris volunta-
 tem indefesse perficitis: conseruate vitam
 meam inoffensam, spem in fractam, dilectio-
 nem erga Deum & proximum integram,
 & ab omni offensione liberam. *Manu. qua-
 so, me ducite, & deducite, & ad omnem sa-
 lutarum, Deoque acceptam semitam
 dirigite. Bibl. PP. Tom. 7. orat. 6.
 de Angg.*